SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (prvi senat)
z dne 31. maja 2005*

V zadevi T-373/03,

Solo Italia Srl, s sedežem v Ossoni (Italija), ki jo zastopajo A. Bensoussan, M.-E. Haas in L. Tellier-Loniewski, odvetniki, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopata I. de Medrano Caballero in A. Folliard-Monguiral, zastopnika,

tožena stranka,

* Jezik postopka: francoščina.

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT in intervenientka pred Sodiščem prve stopnje je

Nuova Sala Srl, s sedežem v Brescii (Italija), ki jo zastopajo E. Gavuzzi, S. Hassan in C. Pastore, odvetniki,

zaradi tožbe zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 10. septembra 2003 (zadeva R 208/2003-2), ki je potrdila zavrnitev registracije besedne znamke PARMITALIA,

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (prvi senat),

v sestavi J. D. Cooke, predsednik, I. Labucka in V. Trstenjak, sodnici,

sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 12. novembra 2003,

na podlagi odgovora na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 18. marca 2004,

na podlagi odgovora intervenientke, vloženega v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 8. marca 2004,

na podlagi obravnave z dne 16. novembra 2004

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Dne 14. januarja 2000 je družba Solo Italia Srl (v nadaljevanju: tožeča stranka) pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1), s spremembami, vložila prijavo za registracijo znamke Skupnosti.

2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedni znak PARMITALIA.

3 Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija, spadajo v razred 29 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kot je bil spremenjen in dopolnjen, in ustrezajo opisu „siri".

4 Prijava znamke je bila 26. decembra 2000 objavljena v *Biltenu znamk Skupnosti.*

5 Dne 16. marca 2001 je Nuova Sala Srl (v nadaljevanju: intervenientka) na podlagi člena 8(1)(a) in (b) Uredbe št. 40/94 vložila ugovor zoper registracijo prijavljene znamke za vse proizvode, ki jih zajema prijava znamke. Ugovor je obrazložila s tem, da obstaja figurativna znamka Skupnosti PARMITAL, registrirana dne 1. decembra 1998 za proizvode, ki sodijo v isti razred in ustrezajo istemu opisu kot proizvodi, navedeni v točki 3.

6 Z odločbo z dne 26. novembra 2002, ki je bila strankam vročena istega dne po telefaksu, je oddelek za ugovore ugovoru ugodil. V bistvu je menil, da sta si zadevni znamki podobni na vidni, fonetični in pojmovni ravni.

7 UUNT je 4. decembra 2002 od francoske družbe OK SA, za katero ni bilo ugotovljeno, da je povezana s tožečo stranko, na svoj račun prek bančnega nakazila z navedbo PARMITALIA prejel znesek 800 evrov. Nalog za nakazilo je bil oddan dne 29. novembra 2002. Tožeča stranka je poleg tega svojemu pooblaščencu izstavila ček v višini 1375 EUR za vložitev odgovora na ugovor pri UUNT. Vendar pa pooblaščenec omenjenega odgovora ni vložil.

8 Finančna služba UUNT je 17. januarja 2003 v domnevi, da se obrača na tožečo stranko, na francosko družbo Solo Italia France naslovila dopis, da bi dobila podatke o plačilu, prejetem dne 4. decembra 2002, v katerem je navedla, da je za ugotovitev namena plačila določen rok enega meseca, ki poteče dne 17. februarja 2003; če namen plačila ne bi bil ugotovljen v tem roku, bi plačilo štelo za neizpolnjeno, ustezni znesek pa bi bil vrnjen.

9 UUNT je 17. februarja 2003 prejel dopis tožeče stranke, v katerem je navedla, da se plačana pristojbina nanaša na pritožbo zoper odločbo z dne 26. novembra 2002. Temu dopisu je bila priložena pritožba v francoskem jeziku. Prevod v jezik postopka (v angleščino) je bil predložen dne 20. februarja 2003.

10 Pooblaščenec tožeče stranke je 3. marca 2003 UUNT poslal kopijo nakazila z dne 29. novembra 2002. Dne 14. marca 2003 je bil UUNT obveščen o novem pooblaščencu, ki je dne 21. marca 2003 vložil nove vloge.

11 UUNT je 24. marca 2003 tožečo stranko obvestil o prejemu njene pritožbe in zadevo predal odboru za pritožbe. Dne 14. maja 2003 ji je UUNT posredoval pisanja nasprotne stranke z dne 9. maja 2003. Tožeča stranka je na to pisanje odgovorila dne 10. junija 2003, UUNT pa je potrdil prejem njenega odgovora dne 17. junija 2003. Tožeča stranka je dne 21. avgusta 2003 naslovila nov odgovor na UUNT, ki je dne 10. septembra 2003 potrdil njegov prejem.

12 Z odločbo z dne 10. septembra 2003, ki je bila tožeči stranki vročena dne 17. septembra 2003, je drugi odbor za pritožbe odločil o pritožbi in jo zavrgel kot nedopustno zaradi neupoštevanja roka za pritožbo, določenega v členu 59 Uredbe št. 40/94. Odbor za pritožbe je izhajal iz tega, da je ta rok potekel dne 26. januarja 2003 in da poznejše vloge niso mogle odpraviti pomanjkljivosti te pritožbe.

Predlogi strank

13 Stranke so na obravnavi dne 16. novembra 2004 podale ustne navedbe in odgovorile na vprašanja Sodišča prve stopnje.

14 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— tožbo razglasi za dopustno in razveljavi odločbo z dne 10. septembra 2003;

— UUNT naloži plačilo stroškov.

15 UUNT Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

16 Intervenientka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

17 Intervenientka se obravnave ni mogla udeležiti, zato je svoja stališča podal po telefaksu, ki so bila s soglasjem tožeče stranke in UUNT vložena v spis.

Pravno stanje

18 Tožeča stranka navaja tri tožbene razloge, in sicer kršitev člena 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (EKČP), kršitev pravil 55, 61 in 65 Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL L 303, str. 1) in kršitev člena 59 Uredbe št. 40/94.

Dopustnost prvih dveh tožbenih razlogov

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 6 EKČP

– Trditve strank

19 Po mnenju tožeče stranke člen 6 EKČP zahteva, da morajo biti osebe, ki se jim kaj očita, takoj seznanjene s postopki, uvedenimi zoper njih. Vročitev odločbe z dne 26. novembra 2002 po telefaksu naj bi kršila to določbo, ker naj ne bi izpolnjevala pogoja glede varnosti vročitve. Ker naj vročitev ne bi bila veljavna, ni mogla sprožiti nobenega roka; po mnenju tožeče stranke bi morala biti pritožba posledično

razglašena za dopustno. Na obravnavi je tožeča stranka ponovno navedla, da naj bi prvi tožbeni razlog temeljil na pomanjkanju pravne varnosti in da se te s pošiljko, poslano po telefaksu, ki ni bila podpisana in katere prejem UUNT ni potrdil s potrdilom o prejemu, ne more zagotoviti.

20 UUNT meni, da je prvi tožbeni razlog nedopusten, ker ni dovolj obrazložen, s čimer krši člen 44(1)(c) Poslovnika sodišča prve stopnje.

21 Na obravnavi je dodal, da je tožbeni razlog kršitve člena 6 EKČP na vsak način nedopusten, ker ni bil naveden pred odborom za pritožbe.

– Presoja Sodišča prve stopnje

22 Tožeča stranka se je pred odborom za pritožbe sklicevala zgolj na nepoznavanje procesnih predpisov UUNT, na neobstoj verjetnosti zmede med Parmital in Parmitalia in na trditev, pojasnjeno spodaj v okviru tretjega tožbenega razloga, da naj bi plačilo pristojbine zadostovalo za odpravo formalnih pomanjkljivosti pritožbe.

23 Zato ni sporno, da tožeča stranka pred UUNT nikoli ni navajala tožbenega razloga morebitne kršitve člena 6 EKČP in ga ta zato ni preizkusil.

24 Dalje je treba opozoriti, da je v skladu s členom 74 Uredbe št. 40/94 „v postopku v zvezi z relativnimi razlogi za zavrnitev registracije pri tem preizkusu [UUNT] omejen na zahtevani ukrep in na dejstva, dokaze in navedbe, ki so jih podale stranke (sodba Sodišča prve stopnje z dne 22. oktobra 2003 v zadevi Éditions Albert René proti UUNT – Trucco (Starix), T-311/01, Recueil, str. II-4625, točka 69).

25 Opomniti je treba še to, da je tožba pred Sodiščem prve stopnje usmerjena k nadzoru zakonitosti odločb odborov za pritožbe UUNT v smislu člena 63 Uredbe št. 40/94 (sodbe Sodišča prve stopnje z dne 5. marca 2003 v zadevi Alcon proti UUNT – Dr. Robert Winzer Pharma (BSS), T-237/01, Recueil, str. II-411, točka 61; z dne 6. marca 2003 v zadevi DaimlerChrysler proti UUNT (Calandre), T-128/01, Recueil, str. II-701, točka 18; z dne 3. julija 2003 v zadevi Alejandro proti UUNT – Anheuser-Busch (BUDMEN), T-129/01, Recueil, str. II-2251, točka 67, in zgoraj navedena sodba Starix, točka 70). Kolikor je namreč v členu 63(3) Uredbe št. 40/94 določeno, da je Sodišče prve stopnje „pristojno za razveljavitev ali spremembo izpodbijane odločbe", je treba ta odstavek brati v luči prejšnjega odstavka, ki določa, da se „tožba [...] lahko vloži zaradi kršitve pravil o pristojnosti, kršitve bistvenih določb postopka, kršitve Pogodbe, te uredbe ali katerega koli pravnega pravila v zvezi z njihovo uporabo ali zaradi zlorabe pooblastil", in v okviru členov 229 in 230 ES. Sodišče prve stopnje mora zato preizkusiti zakonitost odločbe odbora za pritožbe glede na pravna vprašanja, s katerimi se odbor za pritožbe ukvarja (zgoraj navedena sodba Starix, točka 70).

26 Člen 135(4) Poslovnika Sodišča prve stopnje med drugim izrecno določa, da „s pisnimi vlogami strank ni mogoče spremeniti predmeta postopka pred odborom za pritožbe" (zgoraj navedena sodba Starix, točka 71).

27 Zato tožeča stranka ne more doseči, da bi Sodišče prve stopnje odločalo o predloženem tožbenem razlogu morebitne kršitve člena 6 EKČP, ker ta v upravnem delu postopka pred UUNT ni bil naveden.

28 Okoliščina, da UUNT v svojem odgovoru ni navajal tega, da gre pri tem tožbenem razlogu za novo navedbo, temveč je to omenil le na obravnavi, ne vpliva na izid spora, saj gre pri usklajenosti pritožbe, vložene pri odboru za pritožbe, in tožbe, vložene pri Sodišču prve stopnje, za vprašanje javnega reda, ki ga je treba upoštevati po uradni dolžnosti.

29 Prvi tožbeni razlog je zato treba zavreči.

Drugi tožbeni razlog: kršitev pravil 55, 61 in 65 Uredbe št. 2868/95

– Trditve strank

30 Tožeča stranka podredno navaja, da naj bi bila vročitev odločbe o ugovoru z dne 26. novembra 2002 nepravilna tudi takrat, če bi veljala za skladno z načeli, določenimi v členu 6 EKČP, ker ne izpolnjuje predpostavk, določenih v pravilih 55, 61 in 65 Uredbe št. 2868/95.

31 Tožeča stranka navaja, da je na podlagi preizkusa te vročitve mogoče ugotoviti, da niti dopis niti odločba nista podpisana in da odločba ni opremljena s pečatom, v skladu s pravilom 55 Uredbe št. 2868/95. Samo logotip na prvi strani naj ne bi mogel nadomestiti pečata, predpisanega z veljavnimi predpisi.

32 UUNT meni, da tožeča stranka očita, da odbor za pritožbe odločbe, po njenem mnenju podpisane, ni opremil s pečatom.

33 Po njegovem mnenju je drugi tožbeni razlog nedopusten.

34 V zvezi z odločbo oddelka za ugovore bi moral biti po njegovem mnenju ta tožbeni razlog, ki je bil prvič naveden pred Sodiščem prve stopnje, razglašen za nedopustnega, ker člen 135(4) Poslovnika Sodišča prve stopnje določa, da s pisnimi vlogami strank ni mogoče spremeniti predmeta postopka pred odborom za pritožbe.

35 V zvezi z vročitvijo odločbe odbora za pritožbe naj ugotovitev morebitne kršitve procesnih predpisov ne bi zadostovala za to, da se izpodbijana odločba razveljavi; nepravilnosti pri vročitvi odločbe naj te ne bi vključevale in torej ne bi mogle vplivati na njeno zakonitost (sodba Sodišča z dne 14. julija 1972 v zadevi ICI proti Komisiji, 48/69, Recueil, str. 619, točka 39, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 28. maja 1998 v združenih zadevah W proti Komisiji, T-78/96 in T-170/96, Recueil FP, str. I-A-239 in II-745, točka 183). Vsekakor naj ne bi bila podana nobena bistvena kršitev postopka, ker naj bi bila odločba vročena tožeči stranki, ki naj pri uveljavljanju svojih pravic ne bi bila ovirana (sodba Sodišča prve stopnje z dne 2. julija 2002 v zadevi SAT.1 proti UUNT (SAT.2), T-323/00, Recueil, str. II-2839).

36 Končno naj tožeča stranka ne bi imela upravičenega interesa za razveljavitev zaradi napak v obliki, če bi bila po razveljavitvi odločbe lahko ponovno izdana le po vsebini ista odločba kot izpodbijana odločba (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 6. julija 1983 v zadevi Geist proti Komisiji, 117/81, Recueil, str. 2191, točka 7; sodbe Sodišča prve stopnje z dne 18. decembra 1992 v zadevi Díaz García proti Parlamentu, T-43/90, Recueil, str. II-2619, točka 54; z dne 20. septembra 2000 v zadevi Orthmann proti Komisiji, T-261/97, Recueil FP, str. I-A-181 in II-829, točki 33 in 35, in z dne 3. decembra 2003 v zadevi Audi proti UUNT (TDI), T-16/02, Recueil, str. II-5167).

– Presoja Sodišča prve stopnje

37 Poudariti je treba, prvič, da iz drugega tožbenega razloga tožeče stranke ne izhaja, da je nameravala očitati okoliščino, da odločba odbora za pritožbe ni opremljena s pečatom. Iz njene tožbe izhaja bolj to, da gre dejansko za vročitev odločbe oddelka za ugovore z dne 26. novembra 2002. Nasprotno tožeča stranka kot primer navaja odločbo oddelka za ugovore, ko navaja, da je „primerjava z odločbo odbora za pritožbe z dne 10. septembra 2003 zanimiva, saj so imeli v tem primeru vročeni dokumenti zaradi lažje indentifikacije na sprednji strani isti logotip, vendar sta v zvezi s to odločbo dopis in odločba podpisana".

38 Glede vročitve odločbe z dne 26. novembra 2002 je nesporno, da tožeča stranka pred UUNT nikoli ni navajala tožbenega razloga morebitne kršitve pravil 55, 61 in 65 Uredbe št. 2868/95, zato ga ta ni preizkusil.

39 Zaradi razlogov, navedenih v točkah od 24 do 26, kot je UUNT pravilno opozoril, tožeča stranka ne more doseči, da bi Sodišče prve stopnje odločalo o predloženem tožbenem razlogu morebitne kršitve teh pravil, ker ta ni bil naveden v upravnem delu postopka pred UUNT.

40 Na obravnavi tožeča stranka UUNT na to točko ni odgovorila.

41 Drugi tožbeni razlog je torej treba zavreči.

Utemeljenost tretjega tožbenega razloga glede kršitve člena 59 Uredbe št. 40/94

Trditve strank

42 Tožeča stranka podredno navaja tudi to, da je bilo UUNT z njegovim nalogom za nakazilo dne 29. novembra 2002 jasno sporočeno, da namerava vložiti pritožbo. Kot navaja, naj bi UUNT šele dne 17. januarja 2003 zaprosil za pojasnilo o namenu tega nakazila. Tožeča stranka naj bi UUNT odgovorila dne 17. februarja 2003 in opozorila na napako svojega pooblaščenca, ki naj ne bi ravnal tako, kot je zahtevala.

43 Tožeča stranka meni, kot je navedla v dopisu UUNT z dne 21. avgusta 2003, da noben predpis ne predpisuje posebne oblike za vložitev pritožbe pri UUNT in da naj bi UUNT nalog za nakazilo zneska 800 evrov z dne 4. decembra 2002, s sklicevanjem na znamko PARMITALIA, jasno pripisal tožeči stranki, ker naj bi bila navedena v zadevi dopisa z dne 17. januarja 2003.

44 Tožeča stranka meni, da plačilo pristojbine odpravi formalne pomanjkljivosti pritožbe. Dalje trdi, da UUNT priznava, da je prejel znesek in ugotovil izdajatelja naloga.

45 Pritožba naj bi bila torej vložena pravočasno in bi jo bilo treba razglasiti za dopustno, ker naj bi bila poleg tega dne 17. in 20. februarja 2003 ter dne 21. marca 2003 v okviru štirimesečnega roka obrazložena, pravočasno pa naj bi bile odpravljene pomanjkljivosti postopka.

46 Tožeča stranka nazadnje trdi, če bi se UUNT odločil, da svoje odločbe vroča z manj formalnimi sredstvi, namreč po telefaksu, in bi s tem uvedel uporabo tega fleksibilnega sredstva za vročanje v pritožbenem postopku, ne bi mogel omejiti predpostavk za vložitev teh pritožb in za izvedbo postopka vrnitve v prejšnje stanje, v skladu s členom 78 Uredbe št. 40/94. Ozka razlaga pogojev iz člena 59 te uredbe in postopka za izvedbo člena 78 s strani UUNT povzroči to, da je procesnemu udeležencu, ki naj bi bil žrtev napake svojega pooblaščenca, odvzeto vsako pravno sredstvo, kar naj bi tožeči stranki onemogočalo, da bi se učinkovito branila.

47 Na obravnavi je tožeča stranka navedla, da bi moral UUNT v svoji prošnji za pojasnilo, naslovljeni na Solo Italia France, ki jo je označila kot „dobrega sogovornika", ponovno opozoriti na dvomesečni rok in ga od te prošnje ponovno začeti. Dejstvo, da UUNT zneska 800 evrov ni povrnil, naj bi med drugim dokazovalo, da naj bi izhajal iz tega, da je bila vložena zakonito.

48 Na obravnavi je tožeča stranka poudarila, da ne zahteva uporabe člena 78 Uredbe št. 40/94, temveč je hotela opozoriti, da se postopka vrnitve v prejšnje stanje ob napaki pooblaščenca ne more uporabiti.

49 UUNT meni, da mora pritožba glede na pravili 48(1)(c) in 49 Uredbe št. 2868/95 in glede na člen 59 Uredbe št. 40/94 za dopustnost kumulativno izpolnjevati tri pogoje: prvič, pritožbo je treba vložiti v dveh mesecih po predpostavki dneva vročitve izpodbijane odločbe z navedbo izpodbijane odločbe in navedbo, koliko bi morala biti ta odločba spremenjena ali razveljavljena; drugič, pristojbino za pritožbo je treba plačati v roku dveh mesecev; tretjič, v roku štirih mesecev po vročitvi izpodbijane odločbe je treba vložiti vlogo, ki navaja razloge za pritožbo.

50 UUNT dodaja, da čeprav tožeča stranka glede te točke ni podala nadaljnjih navedb, rok za plačilo pristojbine za pritožbo za posledico ne more imeti podaljšanja roka za vložitev pritožbe.

51 Nazadnje poudarja, da tožeča stranka ni vložila nobene zahteve za vrnitev v prejšnje stanje.

52 Na obravnavi je UUNT izpostavil, da ni mogel prepoznati povezave med družbama OK SA in Solo Italia, da bi se znesek 800 EUR lahko nanašal na plačilo več pristojbin ali različnih prijav, da je bil rok dveh mesecev prekluzivni, njegova finančna služba pa ga ni mogla podaljšati, in da njegova finančna služba tožeče stranke ni mogla opozoriti, da je pritožbeni rok dveh mesecev že tekel, ker ni mogla vedeti, da gre za pritožbeni rok. Na splošno naj taka poizvedovanja ne bi bila naloga finančne službe, ki ima med drugim svoj avtomatski sistem obdelave podatkov, še več, tudi če bi ji bilo jasno, da gre pri tem znesku za pristojbino za pritožbo, ne bi bila njena naloga, tožečo stranko opozoriti na pritožbeni rok.

53 Na koncu je UUNT glede vrnitve v prejšnje stanje na obravnavi pojasnil, da uporaba tega načela nikakor ne bi bila izključena, če je napako storil pooblaščenec; poleg tega naj bi dve sodbi sodnikov Skupnosti to možnost pustili odprto.

54 Intervenientka je trditvam UUNT dodala, da naj bi bilo na nalogu za nakazilo z dne 29. novembra 2002 ime družbe „OK SA“, kar naj ne bi omogočalo povezave z družbo

Solo Italia Srl; UUNT naj bi prošnjo za pojasnilo z dne 17. januarja 2003 naslovil na popolnoma drugo družbo, namreč na „Solo Italia France", ki ima sedež v Franciji in ne v Italiji.

55 Intervenientka na koncu navaja, da ne glede na to, da člen 78(2) Uredbe št. 40/94 določa, da je vrnitev v prejšnje stanje mogoča le ob pogoju, da je zahteva vložena v pisni obliki in sočasno ob plačilu ustezne pristojbine, v tem primeru zahteve za vrnitev v prejšnje stanje ne bi bilo mogoče vložiti, ker je rok enega leta že potekel.

Presoja Sodišča prve stopnje

56 V skladu s členom 59 Uredbe št. 40/94 se pritožba pisno vloži pri UUNT v dveh mesecih po datumu obvestila o odločbi.

57 Poudariti je treba, da v tej zadevi pri UUNT ni bila v predpisanem roku vložena nobena ustrezna pisna vloga.

58 V skladu s tem predpisom se šteje, da je tožba vložena šele takrat, ko je plačana pristojbina za pritožbo, vendar se zgolj nakazilo ustreznega zneska ne more šteti za enakovredno pisni vlogi, predpisani s tem členom.

59 Poleg tega ne izhaja niti iz določb niti iz sodne prakse, da bi bil UUNT, natančneje njegova finančna služba, dolžan, da morebitne pritožnike pred odborom za pritožbe opozori na posledice neupoštevanja postopkovnih določb Uredbe št. 40/94.

60 Glede vrnitve v prejšnje stanje člen 78 Uredbe št. 40/94 ne izključuje uporabe tega instituta v primeru napake pooblaščenca. Vendar morajo biti izpolnjeni pogoji za vrnitev v prejšnje stanje, zlasti upoštevanje potrebne skrbnosti glede na dane okoliščine (v zvezi z napako pooblaščenca prijavitelja glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 20. junija 2001 v zadevi Ruf in Stier proti UUNT (figurativna znamka „DAKOTA"), T-146/00, Recueil, str. II-1797, točke od 55 do 61).

61 Ker v tem primeru niso izpolnjeni pogoji iz člena 59 Uredbe št. 40/94, je treba tudi tretji tožbeni razlog in tako tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

62 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeča stranka z navedbami ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi UUNT in intervenientke naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (prvi senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.

Cooke Labucka Trstenjak

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 12. maja 2005.

Sodni tajnik

H. Jung

Predsednik

J. D. Cooke